

Fylkesmannen i Trøndelag

Trööndelagen fylhkenåлма

Vår dato:

26.06.2020

Vår ref:

2020/3982

Deres dato:

26.06.2020

Deres ref:

20/1346

Grong kommune

Postboks 162

7871 GRONG

Saksbehandler, innvalgstelefon

Simon Heier,

Avslag på søknad om skadefelling av bjørn - Grong kommune - 260620

Grong kommune v/Brit-Agnes Buvarp søkte muntlig fredag den 26. juni 2020 kl. 10:54 om skadefelling av bjørn i Grong og Høylandet kommuner. Bakgrunnen for søknaden var funn av sauekadaver sør for Folmerfjellet og observasjon av bjørn på viltkamera i Breidalen natt til 26. juni. Med bakgrunn i en helhetlig vurdering av situasjonen, avslår Fylkesmannen søknaden om skadefelling av bjørn. Avslaget ble formidlet pr. SMS fredag den 26. juni 2020 kl. 14:10. Dette er et skriftlig svar på både den muntlige og skriftlige søknaden. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Søknaden

Grong kommune v/Brit-Agnes Buvarp søkte muntlig om skadefelling på bjørn i område vest for E6 i Harran og nord for FV 775 fredag den 26. juni 2020 kl. 10:54. Den muntlige søknaden ble fulgt opp med en skriftlig søknad fra Grong kommune, sendt fylkesmannen den 26. juni 2020.

Det er i begynnelsen av juni funnet tre elgkadaver påspist av bjørn i Breiddalen, som er beiteområdet til sauebesetningen til Torgeir Hermanstad. DNA-analyse fra området i samme tidsrom indikerer en hannbjørn, Z15-532. Det ble også funnet to grupper med lam som gikk uten søya. Etter muntlig søknad ble det også funnet en gruppe til med lam uten mora. Det ble gjort observasjon av en liten bjørn både som synsobservasjon og på viltkamera plassert på det ene elgkadaveret 6. juni 2020. Den 09. juni ble det dokumentert et lam, nylig tatt av bjørn ved Tjønngmoen. Den 10. juni ble ei søye dokumentert tatt av bjørn ca. 7,5 km nordøst, i Tjønndalen. DNA-analyser fra stedet indikerer en hannbjørn, NT154. Den 15. juni ble det dokumentert ei søye tatt av bjørn på østsiden av Folmerfjellet. Det ble dokumentert to søyer tatt av bjørn i samme område 16. og 21. juni. I dette området ble det tatt DNA-analyser som viser seg å være fra hannbjørnen Z15-532. Natt til 24. juni ble det observert to bjørner på viltkamera nord i Grong. En liten bjørn ved Thomasstuvollen ved Folmerfjellet i beiteområdet til Aune Gård, og en litt større bjørn i Breidalen i beiteområdet til Torgeir Hermanstad. Den 26. juni 2020 ble det gjort funn av et sauekadaver sør for Folmerfjellet, samt en observasjon av bjørn på et viltkamera i Breidalen natt til 26. juni.

Med bakgrunn i tidligere tapshistorikk, skadebildet, fremtidig skadepotensiale i området, den geografiske differensieringen i region 6, så søkes det om en betinget fellingstillatelse i en periode på 7 dager med mulighet for forlengelse dersom det oppstår nye tapssituasjoner etter denne perioden. Omsøkt område har følgende avgrensing: Vest for E6 i Harran, nord for Gartlandsveien FV 775 over mot Høylandet, øst for FV 17 nordover mot Kjølstad, rett linje over Kjølstadfjellet til kommunegrensa Grong og videre kommunegrensa tilbake til E6.

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9.

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 heter det blant annet:

«...Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark*
- b) Skadenes omfang og utvikling*
- c) Potensialet for fremtidige skader*
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»*

Betingende fellingstillatelser

Miljødirektoratet har i brev av 29. mai 2020 fattet vedtak om kvote for betinget skadefelling på bjørn etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein i enkelte rovviltregioner. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, har direktoratet gitt fylkesmennene i region 6, 7 og 8 en kvote for betinget skadefelling på totalt fem brunbjørner. Av denne kvoten er det ikke felt bjørn, men en bjørn er registrert drept av annet dyr i Sør-Varanger den 31. mai 2020. Rovviltforskriftens § 13, fjerde ledd sier, sitat: *All irregulær avgang av vedkommende rovviltart innenfor den aktuelle regionen belastes den kvote som er bestemt av Miljødirektoratet*, sitat slutt. Dette medfører at gjenværende kvote er fire bjørner. Denne kvoten gjelder i perioden 1. juni 2020 til og med 15. oktober 2020.

Politiske og forvaltningsmessige føringer

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble etter behandling av rovviltforliket (Representantforslag 163 S (2010-2011) satt til 13 årlige ynglinger, jf. rovviltforskriften § 3. Bestandsmålet for region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) er satt til 3 årlige ynglinger av bjørn.

Følgende fremgår av rovviltforliket;

«Norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. (...)

Dyr på utmarksbeite har mange positive kvaliteter, og det er viktig å sikre levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt. Forlikspartene viser til den todelte målsetningen etter rovviltforliket fra 2004, og at utfordringen ligger i å ivareta begge deler uten at konfliktene mellom dem blir større enn nødvendig. (...)

2.2.19 Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. (...) I prioriterte rovviltområder skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet (...)»

Regional forvaltningsplan for rovvilt i region 6

Det er utarbeidet en forvaltningsplan for rovvilt i region 6 – Møre og Romsdal og Trøndelag. Gjeldende plan ble vedtatt av Roviltnemnda 22. mars 2018.

*Forvaltningsplanen definerer hvilke deler av regionen forvaltningsmålet skal søkes oppnådd. Av forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 er følgende område definert som forvaltningsområde for bjørn: «**Trøndelag:** Avgrenset av Nordlandsgrensen i nord, riksgrensen mot Sverige i øst, E6 i vest og Jørstadelva, Imsa og vassdraget (Grønningen, Skjelbreid, Holden) sørøstover til riksgrensen i sør. Fra det punktet Imsa krysser veien innover til Grønningen følger grensen veien. Grensen går på østsiden av vassdraget».*

Brev fra statsråden

Det fremgår i brev fra Klima- og Miljøministeren 28. april 2014 at det skal være en tydeligere soneforvaltning:

«Et tydelig skille mellom soner skal innebære at vi skal ha lav terskel for tillatelse til uttak av rovdyr som har gjort eller forventes å gjøre skade i prioriterte beiteområder. (...) I prioriterte yngleområder for rovdyr skal terskelen for å tillate uttak av rovdyr være tilsvarende høy, og beitenæringen og andre interesser skal der tilpasse seg rovdyrenes tilstedeværelse.»

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur».

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Vi viser også til vurderinger gjort av Miljødirektoratet i vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn, der direktoratet konstaterer i sine vurderinger at bestanden av brunbjørn ligger under det fastsatte bestandsmålet for regionene 6-8.

Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte prøvene med DNA gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og

fordelinga mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 1808 - 2020 ble det mest sannsynlig født 7 bjørnekull i Norge i 2019. Rapporten forteller at antall individ beregnede i region 6 har holdt seg stabilt fra 2018 til 2019, etter en liten nedgang fra 2017 til 2018. Beregnede antall ynglinger i 2019 og 2020 var 1,9.

Bestandsrapportene fra perioden 2010-2018 tyder på at bjørnebestanden i region 6 er forholdsvis stabil, og under bestandsmålet for regionen. Det er registrert 34 individer av bjørn i regionen i 2019, 22 hanndyr og 12 binner. Dette er 2 dyr mer enn i 2018. Legger vi DNA- dataene fra de foregående år til grunn, ser vi at binneandelen har vært svakt avtagende siden toppen i 2015 (2019: 35%, 2018: 37 % 2017: 39 % 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Ut fra denne informasjonen kan vi forvente at binneandelen i bestanden nå i 2020 er i underkant av 40 % (1,5 ganger så mange hanndyr som binner) som fastsatt er satt som måltall i rovviltforliket. På bakgrunn av disse opplysningene anser Fylkesmannen i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldlovens § 8 er tilstrekkelig ivaretatt. Føre-var-prinsippet kommer hovedsakelig til anvendelse i situasjoner der man ikke har slik tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Fylkesmannen er av den oppfatning at det ikke er tilfellet i denne saken, (jf. beskrivelse av kunnskapsgrunnlaget § 8), og mener derfor av føre-var-prinsippet jf. § 9 kan tillegges mindre vekt i denne saken.

Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2020 er det så langt ikke registrert avgang av bjørner i region 6. I Miljødirektoratets vedtak datert 29. mai d.å om kvote for betinget skadefelling på brunbjørn står det følgende: *«Ut fra en totalvurdering av ovennevnte forhold og med tanke på rask iverksettelse når kriteriene for skadefelling vurderes oppfylt, finner direktoratet å gi fylkesmennene i region 6, 7 og 8 delegert myndighet til å iverksette skadefelling etter forskriften § 9 innenfor gitt kvote og tidsrom. Direktoratet vurderer at et slikt uttak ikke vil sette brunbjørnebestandens overlevelse i fare. Dette forutsetter at det i størst mulig grad unngås å felle binner (se særlige vilkår).»* Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. I og med at den samlede belastningen er vurdert ved fastsettelse av kvote, jf. Miljødirektoratets vedtak datert 29. mai d.å., tillegges naturmangfoldloven § 10 mindre vekt i denne saken.

Vedtaket gjelder avslag av søknad om skadefelling av en bjørn i deler av Grong og Høylandet kommuner, og Fylkesmannen anser ikke §§ 11 og 12 som relevant i denne saken.

Fylkesmannens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

Saueneier i nordlige deler av området slipper i underkant av 900 sau og lam. Litt lengre sør slippes det i overkant av 300 sau og lam. Dette gir et betydelig antall beitedyr som slippes i det aktuelle beiteområdet. Beiteområdet ligger i sin helhet utenfor vedtatt forvaltningsområde for bjørn i region 6, og området anses som et viktig beiteområde for sau.

b) Skadenes omfang og utvikling

Ved tidspunkt for søknad var det fem påviste skader forvoldt av bjørn i området vest for E6 og nord for FV 775. Disse kadaverfunnene ble av roviltkontakt vurdert til å være tatt mellom 09. og 13. juni 2020 i området. I tillegg manglet tre lammesett søye hos nabobesetningen fra tidligere i juni. Ved observasjon av bjørn på viltkamera natt til 24. juni og natt til 26. juni ble det ikke funnet skader på sau forvoldt av bjørn. Den 26. juni ble det gjort kadaverfunn av sau ved Folmerfjellet, med skader på brystet. Den lokale roviltkontakten har ikke rukket å sjekke kadaveret ved søknadstidspunkt. Søknaden er derfor vurdert som at siste kadaverfunn (den 26. juni) et blitt påvist tatt av bjørn, og derfor legges seks påviste skader forvoldt av bjørn til grunn.

c) Potensialet for fremtidige skader

Det er årvisse tap forvoldt av bjørn i dette beiteområdet, og skadepotensialet må ansees som stort. Med tanke på antall sau som sleppes på beite i området er potensialet for fremtidig skade tilstede.

d) Mulighet for å gjennomføre forebyggende tiltak

Det vurderes som lite aktuelt å iverksette forebyggende tiltak som skiller rovdyr og beitedyr på nåværende tidspunkt, da det ennå er tidlig i beitesesong. De to berørte beitebrukerne har søkt om ulike forebyggende tiltak. Besetningen lengst sør har tidlig nedsanking, mens besetningen nord i det aktuelle området er med i et utprøvningsprosjekt med LoWaPro radiobjeller, og i forbindelse med dette prosjektet er det gitt midler til ekstra tilsynsaktivitet.

Roviltforlikets punkt 2.2.19 sier at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av roviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at rovilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne påregne at rovilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. Det nasjonale bestandsmålet for bjørn er ikke nådd hverken nasjonalt eller i region 6, noe som medfører at terskelen for å innvilge søknader om skadefellingstillatelse på bjørn innenfor forvaltningsområdet er svært høy. Området hvor bjørnen er påvist befinner seg utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal dermed i utgangspunktet være lavere i disse områdene.

Imidlertid er det i 2019 påvist binne med unger i det aktuelle området. Disse ungene er nå to år gamle, og vil mest sannsynlig bli jaget fra moderbinna i løpet av våren/forsommeren. Vi har ikke kunnskap om dette har skjedd pr. dags dato, men binna gikk ut av hiet tidligere i vår sammen med de tre ungene. Dette skjedde øst for E6, i forvaltningsområdet. Fylkesmannen har fått opplyst at det er observert spor etter to bjørner lengre sør rundt Breiddalen (en stor og en mindre bjørn). Det er også observert flere bjørner på viltkamera i juni. Det er analysert DNA-prøver fra flere steder i det aktuelle området. Resultatene har indikert DNA fra to ulike hannbjørner. DNA fra hannbjørnen Z15-532 er funnet i Breiddalen den 6. juni, og øst for Folmerfjellet den 15. og 17. juni hvor det ble funnet tre søyer tatt av bjørn. Den andre hannbjørnen det ble analysert DNA fra, ble funnet i Tjønndalen hvor ei søye ble dokumentert tatt av bjørn den 10. juni. Dette er DNA fra en liten bjørn, NT154, som er en av ungene til binne NT46. Med tanke på historikken med binne med unger i området, kan det ikke utelukkes at binna er i området vest for E6.

Sentrale føringer om at områder med kjent forekomst av binne(r) skal prioriteres til bjørn inntil det nasjonale bestandsmålet er oppnådd vektlegges når Fylkesmannen vurderer søknaden. Gitt den nåværende situasjonen for bjørn vurderes hensynet til bestanden større vekt enn den geografiske differensieringen. Det aktuelle området er i umiddelbar nærhet til forvaltningsområdet for bjørn i

region 6 og tidligere års DNA-funn av binne NT46 viser at aktivitetsområdet er både utenfor og innenfor forvaltningsområdet.

Fylkesmannens konklusjon

Ved søknadstidspunkt var det funnet et kadaver etter bjørn i ved Folmerfjellet, samt tatt et nytt bilde av bjørn på et viltkamera i Breidalen. Totalt er det påvist seks skader forvoldt av bjørn i de to områdene, inklusiv siste kadaverfunn. Bestandsmålet for bjørn er ikke oppnådd, hverken nasjonalt eller regionalt (i region 6). Dette tilsier at terskelen for uttak i områder med kjent forekomst av binne(r) skal være høy. Fylkesmannen kan ikke se at kravet i rovviltforskriften § 9 til skadenes omfang er oppfylt ved tidspunkt for søknad.

Fylkesmannens vedtak:

Ut fra vurderingene ovenfor, vedtak om betingede tillatelser fra Miljødirektoratet av 29. mai 2020, og med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jf. §§ 1 og 6, **avslår Fylkesmannen i Trøndelag søknaden fra Grong kommunes datert 26. juni 2020 kl. 10:54 om tillatelse til skadefelling av en bjørn med utgangspunkt i ett kadaver og observasjon av en bjørn på viltkamera i Grong kommune. Avslaget ble formidlet pr. SMS til Grong kommune v/Brit-Agnes Buvarp fredag den 26. juni kl. 14:10.**

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages, innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt/ gjort tilgjengelig på www.miljovedtak.no. En eventuell klage stilles til Miljødirektoratet, men sendes via Fylkesmannen i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Bjørnar Wiseth (e.f.)
klima- og miljødirektør
Klima- og miljøavdelingen

Simon Heier
rådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Høylandet kommune	Vargeia 1	7877	HØYLANDET
Statens naturoppsyn	Postboks 5672 Torgard	7485	TRONDHEIM
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Torgarden	7485	TRONDHEIM